అప్పిచ్చువాడు-వైద్యుడు

కాలింగ్‌బెల్ మోగింది.

సోఫాలో కూర్చుని ప్రశాంతంగా పేపరు చదువుకుంటున్న ఆనందరావు అదిరిపడి పేపరు కిందపారేసి "శశీ, శశీ" అంటూ వంటింటివైపు పరిగెత్తాడు.

ఈ ఉపద్రవం ఊహించి చేతిలో పని వదిలేసి హాల్లోకి వచ్చింది శశికళ. అమాంతం తనని కావలించుకుని వణికిపోతున్న భర్తను చూసి జాలిపడింది.

మళ్ళీ కాలింగ్‌బెల్ మోగింది. "వచ్చేశాడు మళ్ళీ అప్పులవాడొచ్చేశాడు" అన్నాడు దీనంగా.

ప్చ్. సింహంలా వుండే మనిషి ఎలా అయిపోయాడో" అనుకుంది శశి. "మీరూరుకోండి నేను చూస్తాగా!" అంటూ అతన్ని ఓదార్చి ధైర్యం చెప్పింది.

ముచ్చటగా మూడోసారి మోగింది కాలింగ్ బెల్.

వెళ్ళి తలుపు తెరిచింది. ఎదురుగా చిదంబరం. ఆనందరావు పాతఫ్రెండ్. "ఏవండీ చిదంబరంగారు వచ్చారు" అని చెప్పింది సంతోషంగా.

"చిదంబరమా! అప్పులవాడు కాదా!" అంటూ హాల్లోకి వచ్చాడు ఆనందరావు.

"మీరు మాట్లాడుతూ వుండండి. నేను కాఫీ తెస్తాను" అని వంటగదిలోకి వెళ్ళింది శశికళ.

స్నేహితులిద్దరూ కూర్చున్నారు.

"ఏమిటి ఆనందరావ్? ఎలా వున్నావ్? అదోలా వున్నావేం?" అంటూ పలకరించాడు చిదంబరం.

"ఏం లేదులే. బానేవున్నాను" అంటూ నీరసంగా నవ్వేడు ఆనందరావు.

శశికళ కాఫీలు తెచ్చింది. ఇద్దరికీ ఇచ్చింది.

కాఫీ తాగుతుండగా టెలీఫోన్ మోగింది. అదిరిపడి కాఫీ మీద పోసేసుకున్నాడు ఆనందరావు. "మళ్ళీ ఫోనొచ్చింది. ఏ అప్పులవాడో" అన్నాడు దీనంగా.

భర్తవంక దీనంగా చూసి ఫోన్ తీసింది శశికళ.

“సారీ రాంగ్ నెంబర్. ఇక్కడ వెంకట్రామిరెడ్డి అనే పేరుగలవాళ్ళెవరూ లేరు” అనేసి ఫోన్ పెట్టేసి లోపలికెళ్ళి ఓ తువ్వాలు తడిపి తెచ్చింది. దాంతో మీదపడిన కాఫీమరకలు తుడుచుకున్నాడు ఆనందరావు.

ఇదంతా చూస్తూ ఆశ్చర్యపోయాడు చిదంబరం. ఈ అప్పులవాళ్ళ గోలేంటీ? ఇతను ఇంతగా బెదిరిపోవడం ఏమిటి? వీళ్ళకి ఇలాంటి ఆర్థికదుస్థితి వచ్చే అవకాశాలు లేవే! పిల్లలిద్దరూ అమెరికాలో వున్నారు. ఇల్లూ వాకిలీ వున్నాయి. తను పనిచేస్తున్న కంపెనీ మూతపడే పరిస్థితి వస్తుందని ముందు జాగ్రత్తపడి, వాలంటరీ రిటైర్మెంట్ తీసుకున్నాడు. ఆ వచ్చిన డబ్బు బ్యాంకులో వేసుకున్నాడు. మరీ అప్పుల గొడవేమిటి? కాసేపు తర్జనభర్జన పడి చివరికి వాళ్ళనే అడిగేశాడు.

“ఏం చెప్పమంటారు. అంతా మా ఖర్మ” అంది శశికళ.

ఒక సంవత్సరం కిందట ఓ రోజు పొద్దున్నే ఓ అబ్బాయి వీళ్ళింటికి వచ్చాడు. చక్కగా టిప్‌టాప్‌గా తయారై రాజకుమారుడిలా వున్నాడు.

“గుడ్ మార్నింగ్ సార్. నా పేరు రాజేష్. నేను స్వీటీ ఫైనాన్స్ కంపెనీనించి వస్తున్నాను” అన్నాడు.

“అలాగా ఏం పనిమీదొచ్చారు?” అడిగాడు.

“మేము మీకు అప్పు ఇవ్వాలని వచ్చాం”

ఆశ్చర్యపోయాడు ఆనందరావు. “అప్పా? నాకెందుకిస్తారు? నేను అడగలేదే” అన్నాడు.

ఫెళ్ళున నవ్వి “భలేవారే. ఏ కాలంలో వున్నారు? అడిగితేనే అప్పిచ్చేరోజులు ఏనాడో పోయాయి. అడిగి అప్పిచ్చేరోజులొచ్చాయి” అన్నాడు రాజేష్.

“ఏమో, వచ్చాయి కాబోలు. నాకు అప్పుచెయ్యాల్సిన అవసరం లేదు. అగత్యం అంతకంటే లేదు”.

“అప్పుకి అవసరం ఏమిటి సార్. సరదాగా తీసుకోవచ్చు. మేము మీకో లక్ష అప్పు ఇస్తాం. మీరు నెల నెలా కొంత పైకం చొప్పున రెండేళ్ళకి తీరుస్తారు. చూడండి ఎంత సుఖమో, ఈ లక్షతోనూ మేడమ్‌కి డైమండ్ నెక్లెస్ కొన్నారనుకోండి. ఆవిడ ఎంత ఆనందిస్తారు? ఒక్కసారి ఎలాగూ కొనలేరు. ఇలా నెలకింత అంటే సునాయాసంగా కొనొచ్చు” అంటూ చెప్పాడు.

అప్పటిదాకా అక్కడే కూర్చున్న శశికళ గభాల్న లేచి వెళ్ళి కూల్‌డ్రింక్ తెచ్చి ఇచ్చింది. "మనీ తీసుకుందామండీ. అటు ఆ అబ్బాయి సరదా తీరుతుంది. వజ్రాల నెక్లెస్ కొనుక్కోవాలనే నా సరదా తీరుతుంది" అంది.

ఆవిడ అలా అనేసరికి రాజేష్ మరిన్ని కబుర్లు చెప్పి ఊరించాడు. మర్నాడు తనే వచ్చి వాళ్ళాఫీసుకు తీసుకెళ్ళి బోలెడన్ని కాయితాలమీద సంతకాలు పెట్టించుకుని వెంటనే లక్షరూపాయలూ ఇతని బ్యాంక్ అకౌంట్‌కి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించేశాడు. మళ్ళీ రాజేష్ భద్రంగా తీసుకొచ్చి ఇంటిదగ్గర దింపి వెళ్ళాడు.

శశికళ తయారై సిద్ధంగా వుంది. "మరి బజారుకెళ్ళి డైమండ్ నెక్లెస్ కొనుక్కొద్దామా" అంది.

"సాయంత్రం వెళ్దాం" అని స్వీటీ ఫైనాన్స్‌వారిచ్చిన కాయితాలు మరోసారి చదివేసరికి కళ్ళు తిరిగాయి ఆనందరావుకి. అన్నీ కూడుకుంటే లక్షమీద రెండేళ్ళకి నలభైరెండువేలు అదనంగా కట్టాల్సి వస్తుంది.

వెంటనే ఫైనాన్స్ కంపెనీని ఫోన్‌చేసి ఇదేం అన్యాయం. వడ్డీ లేదన్నారుగా అంటే "అబ్బే రామరామ, అది వడ్డీ కాదు. హేండిలింగ్ ఛార్జెస్. డాక్యుమెంటేషన్ ఛార్జీలు, సెక్యూరిటీ ఛార్జీలూ" అన్నారు.

"అవ్వ పేరే ముసలమ్మ. ఏ రాయి అయితేనేం పళ్ళూడగొట్టుకోడానికి. మీ అప్పులూవద్దు ఏం వద్దు. ఇప్పుడే తిరిగి ఇచ్చేస్తాను. మీ లక్షా మీరు తీసుకోండి" అన్నాడు ఆనందరావు చిరాగ్గా.

"ఆశ, దోశ, అప్పడం, వడ. ఇప్పుడు కట్టినా లక్షా నలభై రెండువేలూ కట్టాల్సిందే" అన్నారు ఫైనాన్స్‌వాళ్ళు.

"నేను కోర్టుకి వెళతాను. మీ భరతం పడతాను" అన్నాడు ఆనందరావు ఆవేశంగా.

ఏ మాత్రం భయపడకుండా "విష్ యూ ఆల్ ది బెస్ట్" అనేసి ఫోన్ పెట్టేశారు ఫైనాన్స్‌వాళ్ళు.

వెంటనే లేచి తనకు తెలిసిన ఓ లాయరు దగ్గరికి వెళ్ళారు ఆనందరావు శశికళతో.

అంతా విని "ఈ ఫైనాన్స్ కంపెనీలవాళ్ళు గుండెలు తీసిన బంటులు. చాలా పకడ్బందీగా వ్యవహారం నడిపిస్తారు. మీ చేత కాయితాలమీద సంతకాలు పెట్టించుకున్నారా" అన్నాడు ఆ లాయరు.

“ఒకటా! ఓ అరదస్తాడు కాయితాలమీద సంతకాలు పెట్టాను” ఒప్పుకున్నాడు ఆనందరావు.

“మరిహనేం? మిమ్మల్ని ఇరికించేశారు. వాళ్ళ షరతులకు మీరొప్పుకున్నట్లు సంతకం పెట్టించుకునుంటారు. మీరింకేం చెయ్యలేరు” అన్నాడు లాయరు.

“నా దగ్గర వాళ్ళ పప్పులేం ఉడకవు. నేను డబ్బులు కట్టను ఏం చేస్తారో చూస్తాను” అన్నాడు ఉక్రోషంగా.

“పోస్ట్‌డేటెడ్ చెక్కులిచ్చేశారుగా. ఒకవేళ చెక్‌బౌన్స్ అయితే అది పోలీసుకేసు అవుతుంది. ఎందుకొచ్చిన గొడవ. ఇప్పటికిలా కానిచ్చెయ్యండి, ఇకముందు జాగ్రత్త పడండి” అన్నాడు లాయరు.

“ఏమిటో... వాళ్ళు తోచనివ్వకుండా మాట్లాడేసి కంగారు పెట్టేశారు. నేనూ వెర్రి వెధవలా బుట్టలో పడిపోయాను” అని బాధపడ్డాడు ఆనందరావు.

లాయరు దగ్గర్నించి బయటికి రాగానే “ఎలాగూ మునిగాం. ఆ డబ్బుతో డైమండ్ నెక్లెస్ కొనుక్కోనా?” భర్తను ఆశగా అడిగింది శశికళ.

“ఓ చెంప మోసపోయి నేనేడుస్తుంటే వజ్రాల నెక్లెస్ కావలసివచ్చిందా నీకు? నోర్మూసుకో” అని తిట్టాడు ఆనందరావు. దాంతో శశికళకి కోపంవచ్చి ఆనందరావుతో మాట్లాడ్డం పూర్తిగా మానేసింది.

బయటికి చెప్పుకోలేక మనసులో దాచుకోలేక క్షోభ పడిపోయాడు ఆనందరావు. ఒక్కసారి నేరంచేసినవాడి పేరు నేరస్తుల జాబితాలో ఎక్కి ప్రతి పోలీస్ ఎదుటా ప్రత్యం అయినట్లు అప్పుతీసుకున్న ఆనందరావు పేరు అప్పులిచ్చేవారి జాబితాలో జేరిపోయింది.

తెల్లవారడం ఆలస్యం... ఫోన్లు, మీకు అప్పు ఇస్తాం. తీసుకోండి అంటూ ఊదరపెట్టడం.

ఏదో బుద్ధి గడ్డితిని ఒక్కసారి బోల్తాపడ్డాను. మళ్ళీ అటువంటి పొరపాటు చెయ్యను అని ఖచ్చితంగా చెప్పేవాడు మొదట్లో, రాన్రాను ఓపిక నశించిపోయింది. అందులోనూ అవతలివాళ్ళు వాళ్ళ గొడవేగానీ ఇవతలి వాళ్ళు చెప్పేది అస్సలు వినిపించుకోరు.

ఒకసారి ఏబీసీడీ బ్యాంక్‌నించి, మరో గంటాగి హర్షా ఫైనాన్స్ నించి మరో గంటాగి మరొకరి దగ్గర్నించి ఊపిరాడకుండా ఫోన్లమీద ఫోన్లు.

‘అప్పిస్తాం ఇల్లు కట్టుకోండి’

'మాకు ఇల్లు వుంది మా కొద్దు నాయనా'.

'పోనీ కారు కొనుక్కోండి'.

'కారు కూడా వుంది'.

'అయితే మా దగ్గర అప్పుతీసుకుని పిల్లాడిని చదివించండి. పిల్ల పెళ్ళిచెయ్యండి'.

"అన్నీ చేసేశాం. వాళ్ళిద్దరూ అమెరికాలో వున్నారు".

"అయితే ఇకనేం అప్పుతీసుకుని వాళ్ళదగ్గర కెళ్ళండి". ఈ విధంగా వేధించుకు తినడం, కొంతమందైతే –

"మిమ్మల్ని బరువులెత్తమన్నామా బండలు దొర్లించమన్నామా? అప్పు ఇస్తాం తీసుకోమంటే తీసుకోడానికేం మాయరోగం?" అని మందలిస్తున్నారు.

రోజులో ఇద్దరైనా ఇంటికొచ్చి అప్పుతీసుకో అని పీకల మీద కూర్చుంటున్నారు. మొదట్లో ధైర్యంగానే వున్నా, ఆ తర్వాత డీలాపడిపోయారు. ఎవరెక్కడ మాయమాటలు చెప్పి అప్పు ఇచ్చేస్తారా అని భయం. ఒకవేళ తీసుకోనని మరీ మొండికేస్తే చెయ్యి చేసుకుంటాడేమో అని టెన్షన్.

మొదట్లో ఎలాగో మోసపోనేపోయాం ఆ డబ్బుతో డైమండ్ నెక్లెస్ కొనలేదని ఈయనని కోపగించుకున్నా, తర్వాత కడుపు తరుక్కు పోతుందంటే నమ్మండి చిదంబరం గారూ. ఏమిటో ఆ దర్జా, ఆ దర్పం అన్నీ పోయాయి. ఇదుగో ఇట్లాపిరికిగా తయారయ్యారు" అని చెప్పుకుంది శశికళ. అంతా విని నిట్టూర్చాడు చిదంబరం.

"నిజమేలెండి. ఓసారి వాళ్ళ వలలో చిక్కితే మునిగిపోయినట్లే. అప్పిచ్చేవాడిని చూస్తే భయం వుండచ్చు. కానీ మరీ ఇంతలా అధైర్యపడిపోవడం వింతగానే వుంది. పోనీ ఎవరైనా డాక్టర్‌కి చూపిస్తే బావుంటుందేమో".

కెవ్వున కేకేసి సోఫాలో అదిరిపడ్డాడు ఆనందరావు.

"ఊరుకోండి. ఊరుకోండి. భయంలేదు. నేనున్నానుగా" భర్తని ఓదార్చి చిదంబరం వైపు తిరిగింది శశికళ.

"ఏం చెప్పమంటారు చిదంబరంగారూ, ఈ రోజుల్లో ఆరోగ్యంగా వుంటే ఫర్వాలేదు గానీ డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్తే అరుకాషుడి నోట్లో పడ్డట్లే కదండీ. గతంలో అంటే ప్రతివారికీ ఓ ఫ్యామిలీ డాక్టర్ వుండేవారు. ఇంట్లోని వాళ్లందరి శరీర తత్వాలూ

వాళ్ళకి క్షుణ్ణంగా తెలిసి ఉండేవి. ఏ మాత్రం తేడా చేసినా చూసి మందిచ్చేవాళ్ళు. వ్యాధి నయమయ్యేది. ఇప్పుడలా కాదాయే.

ఈయనిలా బెదిరిపోతుంటే నరాల బలహీనత ఏమో అని డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళాను. ఆ డాక్టరుగారు చూసి అన్నిటెస్టులూ చేయించమన్నాడు. డాక్టర్ రాసిన టెస్టులు సి.టి. స్కాన్ దగ్గర నుంచి హెచ్.ఐ.వి. టెస్ట్ దాకా అన్నీ చేయించాను. ఓ పదివేలు వదిలాయి. ఏం లేదు ప్రస్తుతానికి. భవిష్యత్తులో ఏమైనా రావచ్చు. ఎందుకైనా మంచిది నెలకోసారి వచ్చి ఇలా అన్ని టెస్ట్‌లూ చేయించుకెళ్ళండి' అని చెప్పి పంపించారు.

అంతటితో వదిలినా బావుండేది. వారం తిరక్కుండా ఫోనొచ్చింది. 'కిందటి నెలలో మీరు సంప్రదించిన ఆ డాక్టరు హరిగోవిందగారు యూనివర్సల్ హాస్పిటల్‌కి మారారు. మీరు వెంటనే వచ్చి పరీక్షలు చేయించుకుంటే పాతిక శాతం డిస్కౌంట్ ఇస్తారు' అని చెప్పింది.

'ఇప్పుడు మా ఆరోగ్యం బాగానే ఉందమ్మా, ఏదైనా అవసరంవస్తే అప్పుడొస్తాం హరిగోవిందగారి దగ్గరికి' అని చెప్పాం. 'సరే అయితే ఓ వెయ్యికట్టి మీ పేరు ఎన్‌రోల్ చేయించుకుంటే ఏడాదిలోగా ఎప్పుడొచ్చినా టెన్‌పర్సెంట్ డిస్కౌంట్ ఇస్తాం' అంది. 'ముందుగా ఫీజుకట్టి మెంబర్ కావడానికి ఇదేమైనా లైబ్రరీనా. మా కొద్దు' అన్నాం.

మర్నాడు మరో ఫోన్. 'మేము కొత్త ప్యాకేజీ పెట్టాం. భర్త బైపాస్ సర్జరీ చేయించుకుంటే భార్యకి హిస్టరెక్టమీ ఆపరేషన్లో ఫిఫ్టీ పర్సెంట్ డిస్కౌంట్, మీరు వెంటనే రండి' అంది.

'మా కొద్దు తల్లీ ఏదో ఆ దేవుడి దయవల్ల ఆరోగ్యంగానే వున్నాం' అని చెప్పాం.

'భలేవారేనండీ. గాల్లో దీపం పెట్టి దేవుడా నీ మహిమ అంటూ కూర్చుంటే ఎట్లా? జబ్బు వచ్చాక అప్పుడు తీరిగ్గా హాస్పిటల్‌కి వెళ్దామనుకుంటే ఎట్లా? అందులోనూ, ఆయనకి యాభై అయిదేళ్ళు, ఇంకెంత? ఇవ్వాళ కాకపోతే రేపు, కాకపోతే మర్నాడు, బైపాస్ తప్పదు కదా!

'ఇక మీ విషయానికి వస్తే మీకు ఇంకా ఆ గర్భసంచి ఎందుకు, దండగ? లక్షణంగా ఆపరేషన్ చేయించుకుంటే సరిపోతుంది. ఈ ప్యాకేజీ చాలా మంచిది. మీరు ఆపరేషన్ కోసం చేరినప్పుడు మీకు రూమ్‌రెంట్‌లో డిస్కౌంట్ వుంటుంది. మరో ఎట్రాక్షన్ ఏమిటంటే ప్యాకేజీ ఏడాదిపాటు అమల్లో వుంటుంది.

'ఈ ఏడాదిలోగా మీకు ఆ రెండు జబ్బులూ రాలేదనుకోండి. ఐనా మీకు నష్టం ఏమీ లేదు. మా దగ్గరికొస్తే మాకు చేతనైన ఆపరేషన్లు చేసి పంపిస్తాం. ఈ రాయితీలు అన్నీ ఆ వైద్యానిక్కూడా వర్తిస్తాయి' అని చెప్పింది.

మాకు భయంవేసింది. 'మాకొద్దు తల్లీ నీ రాయితీలు, ప్యాకేజీలు' అని ఫోన్ పెట్టేశాం.

వదిలితేనా? రెండ్రోజులకోసారి ఫోన్‌చేసి 'ఏమిటండీ ఇంకా ఆనందరావుగారికి హార్ట్ ప్రాబ్లమ్ రాలేదా? ఇంకెప్పుడొస్తుంది? ఇవతల మా ప్యాకేజీ గడువు ముగిసిపోతోంది' అని పీక్కుతింటోంది. తథాస్తు దేవతలుంటారని అంటారు. వీళ్ళ గొడవకి నిజంగా జబ్బు వచ్చేస్తుందేమోనని భయంగా వుంది" దీనంగా చెప్పింది.

"నిజమేనమ్మా వీళ్ళ బారినుండి తప్పించుకోడం చాలా కష్టంగానే వుంటోంది" అన్నాడు చిదంబరం జాలిగా.

"పడలేకపోతున్నాం చిదంబరంగారూ! మా పల్లెటూర్లో మాకు పాత ఇల్లుంది. అక్కడికి వెళ్తే అప్పిచ్చువాడూ, వైద్యుడూ వుండడు. ఈ బాధలుండవు. వెళ్దామా అనుకుంటున్నాం" అన్నాడు ఆనందరావు దీనంగా.

స్వాతి వారపత్రిక, 14 సెప్టెంబర్ 2007